

בית משפט השלום בבתי ים

ת"א 32878-08-20 תירוש נ' נ.ט. דריס קארס ייעוץ בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת רונית אופיר

התובע: יוחאי תירוש ת.ז. 51033256
באמצעות ב"כ עוה"ד יניב אלבו

נגד

הנתבעים: 1. נ.ט. דריס קארס ייעוץ בע"מ ח.פ. 514521582
2. נועם טאוזר ת.ז. 034274464
3. לבנה טאוזר ת.ז. 053889200
באמצעות ב"כ עוה"ד קליה ליפקין

פסק דין

פתח דבר:

1. לפני תביעה כספית על סך 104,482 ₪ שעניינה בדרישת חיוב הפרשי מס אותם נדרש התובע לשלם בגין ייבוא רכבים מגרמניה לישראל. ייבוא הרכבים התבצע באמצעות הנתבעת 1, נ.ט. דריס קארס ייעוץ בע"מ, וזאת בהתאם להסכמים שנחתמו על ידי הצדדים.

עובדות רלוונטיות:

2. התובע, מר יוחאי תירוש (להלן: "התובע") ביקש לייבא לישראל שני רכבים אותם איתר במרשתת: האחד, רכב מרצדס דגם CLS 350 משנת 2014 (להלן: "הרכב הראשון") והשני רכב מרצדס GLE 500E פלאג אין היברייד משנת 2016 (להלן: "הרכב השני").

3. הנתבעת 1, נ.ט. דריס קארס ייעוץ בע"מ (להלן: "דריס קארס" או "הנתבעת") היא חברה לייעוץ ותיווך ביבוא אישי של כלי רכב לישראל. הנתבע 2, נועם טאוזר (להלן: "הנתבע") הוא בעלי הנתבעת ומנהלה. הנתבעת 3, לבנה טאוזר, היא אמו של הנתבע (להלן: "לבנה").

4. התובע התקשר עם הנתבעת בשני הסכמים: הסכם מיום 10.3.2015 ליבוא הרכב הראשון (להלן: "ההסכם הראשון"). תמורת רכישת הרכב הראשון התחייב התובע להעביר לנתבעת סך של 104,500 יורו. הסכם מיום 9.11.2016 ליבוא הרכב השני (להלן: "ההסכם השני"). תמורת רכישת הרכב השני התחייב התובע להעביר לנתבעת סך של 498,000 ₪.

5. התובע שילם את סכומי התמורה המצוינים בהסכמים ובהגיע הרכבים לישראל שילם את המס למכס באמצעות עמיל המכס וקיבל את הרכבים לידי.

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 32878-08-20 תירוש נ' נ.ט. דרים קארס ייעוץ בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

6. בשנת 2020 זומן התובע לחקירה תחת אזהרה ברשות המיסים באשדוד, בחשד להנמכת מחיר. במסגרת החקירה הוצג בפניו כי סכומי העסקאות אשר הוצגו לרשות המיסים במסגרת הצהרות היבוא שנחתמו על ידו הינם נמוכים מאלו אשר התקבלו בפועל על ידי יצואן הרכב. בעקבות חקירה זו קיבל התובע הודעות חיוב ונדרש לשלם הפרשי המס בסך של 72,418 ₪ עבור הרכב הראשון וסך של 32,454 ₪ עבור הרכב השני (להלן: "דרישות המס הנוסף"). הפרשי המס שולמו על ידי התובע.

ומכאן התביעה. לטענת התובע, חיובו בדרישות המס הנוסף נעשה כתוצאה ממצגי שווא ומעשי מרמה שנעשו על ידי הנתבעת ועל כן עליהם לשאת בתשלום זה.

7. לשם השלמת התמונה אציין, כי בין הצדדים התנהל הליך במסגרת תא"מ 12557-05-19 תירוש נ' נ.ט. דרים קארס ייעוץ בע"מ ואח' בעניין הרכב השני (להלן: "ההליך הקודם"). ביום 18.9.2019 ניתן פסק דין ניתן בהליך זה על דרך הפשרה בהתאם לסעיף 79 א לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: "חוק בתי המשפט"). בפסק הדין בהליך הקודם חויבה הנתבעת לשלם לתובע סך של 10,000 ₪.

טענות התובע

8. לטענת התובע, חיובו בהפרשי מס נעשה כתוצאה ממצגי שווא ומעשי מרמה שנעשו על ידי הנתבעים. במצגי שווא ומעשי מרמה אלו הפרו הנתבעים את החובות החוקיות החלות עליהם מכוח צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (יבוא רכב ומתן שירותים לרכב), תשל"ט-1978 וכן לפי חוק רישוי שירותים ומקצועות בענף הרכב, תשע"ו – 2016. ותקנות רישוי שירותים ומקצועות בענף הרכב (יבוא רכב ושיווקו וסחר ברכב), התשע"ו-2016. מצגי שווא ומעשי תרמית אלו מבססים עוולות נזיקיות המזכות אותו בפיצוי, בהתאם להוראות סעיפים 35 – 36 ו-56 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש].

9. עוד טוען התובע כי בהסתרת סכום העסקה האמתי ממנו, הם פעלו בחוסר תום לב בקיומו של הסכם והפרו הפרה יסודית את ההסכמים שנקשרו בין הצדדים.

10. לטענת התובע יש להרים את מסך ההתאגדות כלפי הנתבע. מדובר בחברה משפחתית אשר הנתבע הוא הרוח החיה בה והוא זה שחתום על ההסכמים מול התובע. יתרה על כן, הנתבע פעל בניגוד לדין כאשר ייבא רכבים ללא קבלת רישיון כדין וכך ותוך ניסיון הסוואה של פעילותו תחת מעטה של הסכם לייעוץ בלבד. על כן לשיטת התובע יש להרים את מסך ההתאגדות מכוח סעיף 6(א)(1) לחוק החברות, התשנ"ט – 1999 (להלן: "חוק החברות"). כלפי הנתבעת 3 נטען כי היא זו שקיבלה לחשבונה הפרטי חלק מהתמורה ההסכמית.

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 32878-08-20 תירוש נ' נ.ט. זרים קארס ייעוץ בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

טענות הנתבעים:

11. הנתבעים טענו לסילוק על הסף של התביעה כנגד הנתבע ולבנה, אשר לשיטתם לא חרגו מגדר פעילותם השגרתית בנושאי משרה בחברה ועל כן אין להרים את מסך ההתאגדות ולחייבם באופן אישי.
12. עוד טענו הנתבעים כי קיים השתק עילה בכל הנוגע לתשלום המס בגין הרכב השני וזאת נוכח פסק הדין בהליך הקודם.
13. לגופן של טענות טוענים הנתבעים, כי הטענות בדבר מעשי התרמית נעדרות בסיס עובדתי או משפטי. באשר לטענה בדבר העדר רישיון תיווך טענו הנתבעים כי הנתבע קיבל רישיון תיווך ביום 4.4.18 עם כניסת חוק רישוי רכבים. מכל מקום לטענתם הנתבעת העניקה לתובע שירותי ייעוץ בלבד. התובע הינו איש עסקים מיומן ובעל ניסיון בתחום ייבוא הרכבים המבין היטב את הליכי הייבוא. התובע הוא יבואן הרכב הבלעדי, הוא אשר ייבא את הרכבים, הוא חתום על המסמכים ועל התצהירים שהוגשו לרשויות המיסים, הוא זה ששילם למכס באמצעות עמיל המכס ועל כן אין לו להלין אלא על עצמו. עוד טוענים הנתבעים כי בהתאם להסכמים, כל מס נוסף אם יחול בגין הרכב יחול על התובע בלבד ועל כן אין הם חבים בהפרשי המס ודין התביעה להידחות.

כתב התשובה

14. במסגרת תשובתו טען התובע כי הטענה בדבר השתק עילה בגין ההליך משנת 2019 אינה מפורטת ואינה רלוונטית לטענה אשר הועלתה במסגרת התביעה כאן. לטענת התובע אין מדובר בחיוב של הפרשי מס על עליית מדרגות המס או קביעה שרירותית בדיעבד של רשות המיסים, אלא בעילת תביעה חדשה אשר נוצרה רק בשנת 2020 לאחר דרישות המס הנוסף שנדרשו בעקבות חקירה של תיק רשומון הייבוא על ידי רשות המיסים.
15. באשר ליריבות מול הנתבעים טוען התובע כי הנתבע היה מעורב באופן אישי במתן הוראות לתובע להעברת הכספים. הנתבע החתים וחתם על מסמכים ומסר את המסמכים והחשבוניות לידי עמיל המכס. באשר למעורבותה של לבנה טוען התובע כי היא פעלה במצג שווה בצוותא עם בנה הנתבע, כאשר קיבלה לחשבון הבנק האישי שלה כספים מתוך עסקה שנערכה ונחתמה עם הנתבעת בניגוד לחוק.

בית משפט השלום בבתי ים

ת"א 32878-08-20 תירוש נ' נ.ט. דרים קארס ייעוץ בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

עדויות הצדדים:

16. מטעם התובע העידו אילן שרון, מבקר המסמכים של חברת אמקס, לעניין הרכב הראשון; קיווי יעקב איטח, סוכן המכס, לעניין הרכב השני; שרון מויאל, חוקרת המכס; נתבעת 3 והתובע בעצמו.

17. מטעם הנתבעים העידו הנתבע ועו"ד ענת קשת, עורכת דין ומנהלת תיקי לקוחות אצל התובע.

דין והכרעה:

השתק עילה

18. ראשית אדרש לטענה בדבר השתק העילה בגין חיוב המס עבור הרכב השני, וזאת נוכח פסק הדין במסגרת ההליך הקודם. אקדים ואומר כי מצאתי שדין הטענה להידחות.

19. השאלה אם יש בכוחו של פסק דין שניתן לפי סעיף 79א לחוק בתי המשפט ליצור מעשה בית דין, נדונה ברע"א 682/07 לב לבייב נ' שמעון גילד (20.6.2007). באותו עניין נדון תחילה תוקפו של פסק דין שניתן בהסכמת הצדדים ולגביו נקבע על ידי כבוד השופט רובינשטיין כי "נוצר ספק מובנה באשר לכוחו להקים השתק פלוגתא... זאת בשל העוול העלול להיגרם לצד המושתק- מקום שלא התקיים בפועל דיון אדוורסרי בין בעלי הדין לבירור הפלוגתא..." (סעיף יב(1) לפסק הדין). בהמשך פסק הדין מתייחס כבי' השופט רובינשטיין לפסק דין לפי סעיף 79א לחוק בתי המשפט וקובע כי "השכל הישר ושורת ההגינות מחייבים, איפוא, כי ההתייחסות לפסק דין כזה תהא קרובה לזו של פסק דין בהסכמה, ואף ביתר שאת, כי ההכרעה תהא מתוחמת ככלל לתיק הקונקרטי שהיה בפני בית המשפט", ובהמשך: "ככלל, זה גם טבעו של פסק דין על דרך הפשרה, שהוא בא לברר סכסוך נקודתי במקומו ובזמנו, בהיעדר אינדיקציות ברורות אחרות" (סעיף יב(5) לפסק הדין).

20. מכאן, שאין מניעה עקרונית וגורפת כי פסק דין שניתן לפי סעיף 79א לחוק בתי המשפט ייצור השתק לגבי הליכים אחרים (אם נתקיימו כל התנאים הנדרשים לשם כך). ואולם, יש לבחון בקפידה אם נכון וצודק לקבוע קיומו של השתק שכזה בנסיבות הספציפיות של התיק. ההנחה היא שככלל, ובהיעדר אינדיקציות ברורות אחרות, פסק דין לפי סעיף 79א לחוק בתי המשפט מכריע רק בסכסוך הנקודתי הספציפי (וראו גם בתא"מ (שלום ת"א) 15257-10-09 זני שרותי מימון בע"מ נ' הפניקס חברה לביטוח בע"מ (2.10.12)).

בית משפט השלום בבתי ים

ת"א 32878-08-20 תירוש נ' נ.ט. זרים קארס ייעוץ בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

21. יפים לעניינינו דברי כב' השופט אמיר דהאן בת"א (י-ם) 5618-11-15 פלוני נ' סימון טובול (4.12.20):

"פשרה מתאפיינת בעמימות ובקניית הסיכון והסיכוי ובמרכיב משמעותי של אומדנא. לפיכך, אין די בה כדי להביא לתוצאה בינארית רבת עוצמה של מעשה בית דין היוצר פלוגתא פסוקה ומחייבת".

וכן:

"אם חפצים הצדדים לכבול את עצמם ואת חליפיהם בהשתק הפלוגתא, עליהם לציין זאת במפורש בהסכמה לפסיקה על דרך הפשרה. אם לא עשו כן, מעמידים אותם על חזקתם שהתכוונו לסיים רק את הסכסוך נשוא התביעה הנדון בבית המשפט אותה שעה ולא את כל הסכסוכים התלויים בפלוגתא זו ביניהם ובין חליפיהם".

22. אינדיקציות לקיומו של השתק פלוגתא ניתן ללמוד ממכלול הנסיבות שהובילו לפסק הדין ובין היתר, באם התקיים דיון אדוורסרי, באם בית המשפט התבקש במסגרת ההסמכה שניתנה לו על ידי הצדדים לנמק את פסק דינו ולו בתמצית, והאם בית המשפט פסק סכום ללא הנמקה.

23. בענייננו, בחרו הנתבעים להציג בתיק זה את פסק הדין בלבד בו נקוב סכום ללא הנמקה. לא הוצגו מטעם הנתבעים כתבי הטענות או פרוטוקול הדיון. לא נטען, וודאי לא הוכח, כי בית המשפט שמע את עדויות הצדדים בהליך וכי ההכרעה ניתנה על יסוד ראיות ועדויות שהוצגו לבית המשפט.

24. זאת ועוד. פסק הדין בהליך הקודם ניתן ביום 18.9.2019. התובע העיד כי ההליך נפתח עקב חיוב בהפרשי מס שיצא מרשות המיסים עוד לפני החקירה נשוא תביעה זאת (עמ' 44 ש' 4 – 11). כתבי הטענות בהליך הקודם לא הוגשו לפני, ועדותו זו של התובע לא נסתרה. בענייננו, הודעות הגירעון מטעם רשויות המכס בגינן מוגש הליך זה הונפקו רק בימים 31.3.2020 ו- 7.6.2020, למעלה מחצי שנה לאחר מתן פסק הדין בהליך הקודם, כך שגם מטעם זה אין מדובר באותה פלוגתא וההכרעה בהליך הקודם נעשתה ביחס לפלוגתא המצומצמת שהובאה במסגרתו.

25. לאור האמור, לא מצאתי לקבל את טענת הנתבעים להשתק עילה כנגדם לעניין הרכב השני.

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 32878-08-20 תירוש נ' נ.ט. זרים קארס ייעוץ בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

ההסכמים בין הצדדים- העיסקה טיבה ופרטיה

מהות השירות

26. כמפורט בהסכם הראשון ובהסכם השני, הנתבעת העוסקת בתיווך ובייעוץ לייבוא רכבים לישראל התחייבה לרכוש את הרכבים המצוינים בהסכמים עבור התובע. הנתבעת התחייבה לייבא את הרכבים לישראל ולמסור את החזקה בהם לידי התובע, בכפוף לתשלום התמורה, וזאת במועדים המצוינים בהסכם (סעיפים 2.1 ו- 2.2 להסכם).

27. טוענים הנתבעים כי הנתבעת העניקה לתובע שירותי ייעוץ בלבד וכי התובע הוא היבואן, כפי שגם הוצהר על ידו בהצהרה אותה העביר לרשויות המכס. אקדים ואומר, כי לא מצאתי לקבל טענה זו.

28. התובע העיד על תהליך רכישת הרכב. התובע העיד כי "הלכתי לחפש מישהו שיקח על עצמו ויטפל בהכל, בחרתי בו שיטפלי" (עמ' 34 ש' 21 – 22). וכך אכן היה. התובע העיד, עדות שהייתה אמינה עלי ולא נסתרה בחקירה הנגדית, כי הנתבע הוא שהנחה את התובע כמה עליו לשלם לספק הרכב, הוא שהביא אותו לעמיל מכס עימו הוא עובד, והוא שהנחה אותו על אילו טפסים לחתום (עמ' 30 ש' 10 – 11, וכן בש' 27 – 28; עמ' 35 ש' 6 – 12). עדותו זו של התובע נתמכה גם בעדותו של מר שרון, עמיל המכס, אשר העיד כי מי שפנה לחברת עמילות המכס בה הוא עובד היה הנתבע (עמ' 7 ש' 19 – 32). גם הנתבע העיד אף הוא כי בהתאם להסכם תפקידה היה לבצע את התהליך עבור התובע עד למסירת הרכב לידי: "הוא אדם עסוק... צריך לעזור ללקוח למלא רישיון יבוא וצריך לקשר אותו לחברת עמילות מכס מסויימת, צריך להוציא את הרכב מהנמל, צריך לעשות כל מיני פעולות שעושה מתווך ביבוא אישי..." (עמ' 50 ש' 21 – 24).

29. גם אם התובע הוצג כיבואן הרכב במסמכי הייבוא בפני רשויות המס; הרי שבהתאם למוסכם בין הצדדים הנתבעת היא זו שביצעה את הייבוא בפועל, שימשה כמוציאה ומביאה וביצעה את כלל הפעולות הנדרשות לשם מסירת החזקה ברכב לידי התובע. התובע למעשה רק רכש את הרכב מהנתבעת במטרה להנות ממחירו המוזל של רכב שיובא ביבוא אישי. בהקשר זה אציין, כי הנתבע לא ידע להסביר מהו סכום העמלה המוגדרת המגיעה לנתבעת בגין שירותיה (עמ' 51 ש' 19 – 34). סכום העמלה אף אינו מצוין במסגרת ההסכם השני. כך שניתן לקבוע כי הנתבעים הם שייבאו את הרכב ואין מדובר בשירותי ייעוץ בלבד.

בית משפט השלום בבתי ים

ת"א 32878-08-20 תירוש נ' נ.ט. דרים קארס ייעוץ בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

ההסכמות באשר למחיר התמורה

30. הן ההסכם הראשון והן ההסכם השני קובעים כי התמורה תהווה את מחירו הסופי של הרכב "לרבות ומבלי לגרוע בגין רכישת הרכב... הוצאות הובלה וביטוח כל בסיכונים (כך במקור- ר"א) מגרמניה לישראל, תשלום מכס, מס קנייה ומע"מ בישראל וכל הוצאה אחרת ו/או מס שיש לשלם כדי שהרכב יימסר לקונה בישראל בלבד" (סעיף 3 להסכמים).

עם זאת, הוסכם כי באם שיעור המס יעלה בין מועד חתימת ההסכמים ובין מועד שחרור הרכב מהמכס ומסירת החזקה בו למוכר יישא הרוכש בהפרש הנובע מעליית שיעור המיסים "וישלם את הסכום האמור למתווך בעת מסירת החזקה ברכב לקונה" (סעיף 4 להסכמים).

31. על אומד דעתם של הצדדים בקביעת המחיר ובאשר לפרשנות סעיפים 3 ו-4 להסכמים העידו התובע והנתבע. התובע העיד כי ראה חשיבות בסיכום מחיר סופי עבור יבוא הרכב:

"אני סגרת עם נועם מחיר סופי... (עמ' 30 ש' 22) וכן: "אני ידעתי רק לפי ההסכם, הוא אמר לי כמה הרכב אמור לעלות והוא ואמר לי הנה זה המחיר הסופי שלך תחתום בבקשה, אני אחרי שהמחיר הזה, אמרתי לו, הוא לא רצה לשים את הסעיף אמרתי לו רק אם המחיר יהיה סופי ומוחלט כולל כל המיסים אני חותם על ההסכם והוא חתם ואני חתמתי" (עמ' 40 ש' 8 – 12). עוד העיד התובע: "אם הייתי יודע שהרכב הזה עולה עוד 70 80 אלף שקל לא הייתי קונה אותו, בכלל לא הייתי קונה אותו, לא היה לי כסף לזה" (שם בשי' 1 – 3).

באשר להבנתו את סעיף 4 להסכם העיד התובע כי מדובר במקרה "אם יעלו המיסים של מדינת ישראל לסוגי רכב אלו בפרק הזמן מרגע ההסכם עד לקבלת הרכב, אם יועלו המיסים אני אצטרך לשלם הפרשי המס אבל המיסים לא עלו" (עמ' 31 ש' 7 – 9).

32. מנגד הנתבע העיד כי המחיר המצוין בהסכם אינו מחיר סופי אלא מדבר על "קווים כלליים", "מדבר על מחיר כמה אמור לצאת הרכב בכלליות כי גם השערים משתנים אז זה נובע מכל מיני דברים, מכל מיני גורמים שלא יכולים לקבוע מחיר סופי על השקל במדויק אבל זה בגדול המחיר שאמור לעלות הרכב. הקנייה, המחיר, הובלה והעמלה של המתווך". הנתבע עמד על גרסתו כי "לא הבטחתי לו מחיר סופי" (עמ' 47 ש' 23 – 28 וכן בעמ' 50 ש' 15 – 16)

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 32878-08-20 תירוש נ' נ.ט. זרים קארס ייעוץ בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

33. מצאתי להעדיף את גרסת התובע, אשר הייתה אמינה עליי ועולה בקנה אחד הן עם לשון ההסכמים והן עם ההיגיון הכלכלי של ההתקשרות.

34. בהתאם להוראות סעיף 25(א) לחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג- 1973 במלאכת פרשנות הסכם, יש לבחון את אומד דעת הצדדים, כפי שהוא משתמע מתוך החוזה ומנסיבות העניין. כפי שמורנו החוק, נקודת היציאה לדרך מלאכת הפרשנות היא בראש ובראשונה לשון ההסכם עצמו. עם זאת וכפי שנקבע בע"א 3375/06 קמטק מערכות בע"מ נ' מדינת ישראל - משרד הביטחון (22.3.2011):

"ככל טקסט משפטי, נקודת המוצא לפרשנות החוזה מצויה בלשונו, והיא התוחמת את גבולות הפרשנות. ואולם, נקודת המוצא אינה נקודת הסיום. אכן, הפרשן איננו אך בלשן, ובצד בחינת השפה שבה בחרו הצדדים לעשות שימוש, שומה על בית המשפט להידרש גם לנסיבות החיצוניות אשר ליוו אותו, ועל רקע אותן נסיבות, לבחון, מה היה אומד דעתם של הצדדים במועד שבו נפגשו ורצונותיהם ונכרת החוזה. נסיבות אלה מהוות מקור ל"איתורה" של התכלית הסובייקטיבית של החוזה, היא הכוונה המשותפת בעת חתימת החוזה ... במקרים שבהם לא ניתן לברר את התכלית הסובייקטיבית, נדרש הפרשן ליתן דעתו גם לתכלית האובייקטיבית של החוזה, קרי לכוונה ההיפותטית של הצדדים לחוזה, כאנשים סבירים".

35. מקריאת ההסכם ברור כי במסגרת שקילת סיכונים ההדדיים של הצדדים לעסקה הם קבעו מחיר תמורה סופי, אשר כולל וטומן בחובו את כלל ההוצאות אשר יידרשו להוציא בגין רכישת הרכבים וייבואם לישראל.

36. הנתבעת, אשר עוסקת בתחום ייבוא רכבים, יכולה הייתה לצפות את העלויות וההוצאות הכרוכות בייבוא רכבים ספציפיים אלו. בכלל זה, הנתבעת יכולה הייתה לחשב ולצפות את עלויות רכישת הרכב, עלויות ההובלה, עלויות צפויות של ביטוח בגין ההובלה וכן את המיסים שיידרשו לצורך ייבוא הרכב "לרבות ומבלי לגרוע בגין ... תשלום מכס, מס קנייה בישראל וכל הוצאה אחרת ו/או מס שיש לשלם כדי שהרכב יימסר לקונה בישראל בלבד..". לאחר שהצדדים שקלו את סיכונים הם קבעו את מחיר התמורה, כמחיר סופי הכולל את כלל העלויות אותם הצדדים יכולים לצפות.

במסגרת זו דאגו הצדדים לסייג ולציין במפורש כי מחיר סופי זה אינו כולל את הוצאות הרישוי, אגרת הרישוי הקבועה, תקינה, ושמאות רכב, אשר יחולו על התובע.

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 32878-08-20 תירוש נ' נ.ט. זרים קארס ייעוץ בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

37. הגורם היחיד שאינו צפוי וידוע לצדדים, ובהתאם הינו בגדר סיכון שאינם יכולים היו לשקללו במועד חתימת ההסכם, הוא האפשרות כי יחול שינוי בשיעור המיסים. שינוי בשיעור המיסים, שנתון לשיקול דעתן של הרשויות האמונות על כך, הינו בגדר נעלם לא ידוע ועל כן הסכימו הצדדים שככל שיחול שינוי כאמור בתקופת זמן קצובה שהוגדרה בתקופה "בין תאריך חתימת הסכם זה ובין מועד שחרור הרכב מהמכס ומסירת החזקה בו למוכר", הרוכש הוא שיישא בהפרש הנובע מעליית שיעור המיסים.

38. כך שטענתו של הנתבע, כי המחיר הכלול בהסכם הינו "בקווים כלליים" אינה יכולה להתקבל. ככל שרצו הצדדים לקבוע "קווים כלליים" היה עליהם לקבוע זאת במפורש. לא כך נעשה במסגרת ההסכם, אשר קבע מחיר סופי וברור.

39. אין מחלוקת כי שיעור המיסים הקבוע בחוק ובתקנות לא עלה עד מועד מסירת החזקה ברכב לתובע. גם אין מחלוקת כי התובע נדרש לשלם מס נוסף וזאת כתוצאה מחקירת רשויות המיסים. הצדדים חלוקים בדבר סיווגן של דרישות המס הנוסף, האם מדובר בהעלאת שיעור המס בהתאם לסעיף 4 להסכמים החלה על התובע, או שמא מדובר בדרישה נוספת, אשר חלה על הנתבעים לאור הוראות סעיף 3 להסכמים, הקובעים את סכום התמורה הסופי.

40. לעניין זה העידה גב' שרון מויאל, חוקרת מכס בבית המכס באשדוד, אשר חקרה את תיק המכס. גב' מויאל העידה כי עלה חשד להנמכת מחירים לרכבים שהובאו על ידי הנתבעת מספק בשם אוטו וולשטיין. על יסוד חשד זה נפתחה חקירה ובסופה נקבע כי אכן הייתה הנמכת שווי על ידי הנתבעת וכי ערך העסקה האמתי גבוה מהערך אשר הוצהר למכס (עמ' 19 ש' 24 – 34). בהתאם הוצאו הודעות החיוב מעם המכס (מוצגים 6 ו- 7 למוצגי התובע).

41. מויאל העידה כי התובע נחקר בהיותו יבואן הרכב, אולם במקביל נחקר גם הנתבע, שכן החשד עלה בעשרות תיקים נוספים בהם הנתבעת הייתה מעורבת (עמ' 22 ש' 6 – 8). מויאל העידה כי נמצאו ממצאים הקושרים את הנתבעת למסמכי היבואן, כהעברות בנקאיות, הסכם ואולי גם מיילים (עמ' 23 ש' 15 – 25).

42. מעדותה של גב' מויאל עולה בבירור כי דרישות המס הנוסף נבעו כתוצאה מהנמכת שווי הרכבים על ידי הנתבעת ואופן הצגתם המוטעה (לשון עדינה) של שווי הרכבים בפני רשויות המכס. לא שיעור המיסים הקבוע הוא שהשתנה אלא שווי הרכב אשר הוצג לרשות המיסים. כתוצאה מתיקון שוויים האמתי של הרכבים על ידי רשויות המס השתנה חישוב המס שיש לשלם על העסקה. עדותה של מויאל, שהינה עדה נייטראלית ללא כל עניין בהליך, היתה מהימנה ולא נסתרה.

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 32878-08-20 תירוש נ' נ.ט. זרים קארס ייעוץ בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

43. כך שלא יכולה להיות מחלוקת כי דרישות המס הנוסף אינן נכנסות בגדר סעיף 4 להסכמים, אלא מדובר בסכומים נוספים של העסקה, החורגים מהמחיר הסופי שהוסכם בין הצדדים, אשר הושתו על התובע כתוצאה מהנמכת שווי הרכבים בפני רשויות המס.

44. כאמור לעיל, טוענים הנתבעים כי התובע הוא היבואן, כפי שגם הוצהר על ידו בהצהרה אותה העביר לרשויות המכס. בהתאם לשיטתם הוא ידע או היה צריך לדעת אודות שווי האמתי של הרכב ואין לו מה להלין על הנתבעים. לא מצאתי כי הנתבעים הוכיחו טענה זו. אין מחלוקת כי התובע הוא שרשום כיבואן במסמכי היבוא וחתום על ההצהרה הכלולה בהם (עמ' 23 ש' 30 – 32; וכן עדות עו"ד קשת בעמ' 3 – 4). כן אין מחלוקת כי התובע ציין במסמכים אלו עובדה שאינה נכונה, לפיה לא ייבא את הרכבים באמצעות עוסק ולא גילה לרשויות המכס כי הוא ביצע את הייבוא באמצעות הנתבעת (שם). יחד עם זאת, התובע העיד בהליך זה וכן בחקירתו ברשויות המכס כי לא הוא שמילא את פרטי טופס 139 (עמ' 24 ש' 3 – 5). אין בכך כדי לקבוע מסמרות באשר לאחריותו של התובע להצהרותיו בפני רשויות המכס אולם אי נכונות מלוא פרטי הצהרתו של התובע אינה שומטת את הקרקע תחת טענותיו בהליך כאן.

עדותו זו של התובע כי לא ידע אודות הנמכת מחירו של הרכב דבר לא נסתרה. גם הנתבע אישר לבסוף, לאחר מספר ניסיונות התחמקות מתשובה, כי הוא שמסר לתובע את המסמכים לפני שחתם עליהם (עמ' 50 ש' 39 עד עמ' 51 ש' 16). הנתבעים לא הביאו כל ראיה שיש בה כדי להעיד כי התובע הוא זה שעמד מאחורי פעולת הנמכת המחיר. כאמור לעיל, מצאתי כי הנתבעת היא זו שדאגה לכל הנדרש במסגרת יבוא הרכב, עד לקבלת החזקה בו על ידי התובע לרבות העברת תשלומי המיסים לרשויות מתוך התמורה הכוללת ששולמה להם.

45. נוכח כל האמור, אני מוצאת כי התמורה ההסכמית שיקפה את מחירו הסופי של הרכב. העובדה שהתובע נדרש לשאת בתשלום המס הנוסף לא נוצרה כתוצאה מעליית שיעור המיסים (אשר לא עלה), אלא כתוצאה מהנמכת מחירו של הרכב אל מול רשויות המס, פעולה המצויה באחריותה של הנתבעת. שינוי מחיר זה מהווה הפרה של ההסכם על ידי הנתבעת. על כן, על הנתבעת לשאת בתשלום ששילם התובע בגין תשלום המס הנוסף כתוצאה מהפרת ההסכם.

באשר לסכום אותו נדרש התובע לשלם בגין תשלום המס הנוסף העומד על סך של 104,482 ש"ח הובאו ראיות על ידי התובע, אשר לא נסתרו על ידי הנתבעים.

בית משפט השלום בבתי ים

ת"א 32878-08-20 תירוש נ' נ.ט. זרים קארס ייעוץ בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

46. נוכח האמור, ומשמצאתי כי הנתבעת הפרה את ההסכם, לא מצאתי להידרש לטענות התובע לפיהן הנתבעים פעלו בניגוד לדין בהעדר רישיון מתוך ביבוא אישי.

47. הנתבעים בסיכומיהם כי נוכח הצהרתו הכוזבת של התובע בפני רשויות המס אודות היותו היבואן, יש לדחות את התביעה וזאת נוכח הכלל כי "מעילה בת עוולה לא תצמח זכות תביעה". עוד טענו הנתבעים כי התובע ניסה בעבר להונות את רשויות המס. ראשית, טענה זו נטענה לראשונה בסיכומי הנתבעים, ועל כן מהווה הרחבת חזית שאין להידרש לה. שנית, השימוש בכלל זה נתון לשיקול דעת בית המשפט (וראו בע"א 4079/05 הוועדה המקומית לתכנון ובניה-שומרון נ' מעונה חברה לבנין בע"מ, תק-על 2010(4) 1228 (2010)). בענייננו, התנהלות הנתבעים אינה מקימה את המחסום הדיוני המבוקש על ידם כנגד תביעת התובע. באשר לטענת הנתבעים באשר להליכים קודמים של התובע מול רשויות המס, הרי שהנתבעים נשענים על כתבה אשר אין לאמור בה כל משקל ראייתי באשר לאמיתות הדברים, ועל כן הדברים לא הוכחו.

עם זאת, נוכח התנהלותו של התובע מול רשויות המס מצאתי כי אין מקום לפסוק פיצוי נוסף בגין עוגמת הנפש הנטענת שנגרמה לתובע.

הרמת מסך

48. בכתב התביעה טען התובע כי יש להרים את מסך ההתאגדות כלפי לבנה והנתבע. בסיכומיו חזר בו בא כוח התובע מטענותיו באשר להרמת מסך כלפי לבנה (עמ' 5 לסיכומי התובע ש' 19 – 20). באשר לנתבע טען התובע כי הוא בעל המניות והדירקטור היחיד בנתבעת (נספח 3 למוצגי התובע), הוא הרוח החיה בנתבעת, הוא שחתום על ההסכם ופעל לייבוא הרכב והוא למעשה האחראי להפרת ההסכם.

49. עיקרון האישיות המשפטית הנפרדת של חברה קבוע בהוראת סעיף 4 לחוק החברות. במסגרת סעיף 6 לחוק החברות נקבע חריג לעקרון האישיות המשפטית הנפרדת במקרים בהם נעשה שימוש באישיות המשפטית הנפרדת באופן שיש בו כדי להונות אדם או לקפח נושה של החברה או באופן שפוגע בתכלית החברה תוך נטילת סיכון בלתי סביר לגבי יכולתה של החברה לפרוע את חובותיה.

50. כפי שנפסק בע"א 313/08 עזמי נשאשיבי נ' איהאב דינראוי, פ"ד סד(1) 398 (1.8.2010) המקרים שבהם תוטל אחריות חוזית על אורגנים ונושאי המשרה בחברה יהיו חריגים ביותר. מדובר בסעד קיצוני ומרחיק לכת שיש לעשות בו שימוש זהיר ומצומצם. בבחינת תום הלב של האורגן או נושא המשרה לצורך הטלת חבות אישית, לא די להוכיח כי הופרה

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 32878-08-20 תירוש נ' נ.ט. זרים קארס ייעוץ בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

חובת תום הלב על פי מבחן אובייקטיבי, אלא יש להראות שעל האורגן או נושא המשרה רובץ אשם אישי סובייקטיבי. על המבקש להרים את מסך ההתאגדות לפרוס בפני בית המשפט תשתית עובדתית מפורטת להוכחת טענותיו (ע"א 8845/12 דם נ' זאבי (25.11.2014))

51. בענייננו, לא מצאתי כי התובע הוכיח נסיבות המצדיקות את הרמת מסך ההתאגדות וחוב הנתבע באופן אישי. אין מחלוקת כי ההסכם הוא בין התובע והנתבעת. כן אין מחלוקת כי הנתבע הוא שפעל מטעמה של הנתבעת. אולם פרט לטענה כי הנתבע הוא בעל המניות והדירקטור היחיד בנתבעת לא הונחה ובהתאם גם לא הוכחה התשתית העובדתית המפורטת הנדרשת לשם הרמת מסך (ראו גם לעניין זה בת"א (תל אביב יפו) 36231-03-20 חפץ נ' סמארט מרקטינג קפיטל בע"מ ואח' (31.3.2022)). גם הטענה כי פעילותו של הנתבע ביבוא רכב בלי רישיון ובניסיון להסוות את הפעילות תחת "הסכם ייעוץ", אין בה די. ההסכם הוא בין התובע והנתבעת. הנתבעת היא שייבאה את הרכבים. כך שאין בטענה בלבד כדי להרים את מסך ההתאגדות כלפי הנתבע ולחייבו באופן אישי.

לסיכום

52. מכל המקובץ לעיל, התביעה כנגד הנתבעת מתקבלת. הנתבעת תשלם לתובע סך של 104,482 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית מיום הגשת התביעה ועד מועד התשלום בפועל.

בנוסף תשלם הנתבעת את האגרה, כפי ששולמה ותישא בהוצאות משפט בסך 2,500 ₪ ובשכר טרחת עורך דין בסך 15,000 ₪ (כולל מע"מ).

53. התביעה כנגד לבנה והנתבע נדחית. בנסיבות העניין, לא מצאתי לעשות צו להוצאות לטובת הנתבעים וזאת בשל התנהלותו של הנתבע כאורגן היחיד של הנתבעת.

54. בפסיקת סכום ההוצאות נתתי דעתי לסכום התביעה; לאופייה; לכמות הדיונים שנערכו בתובענה; לכמות וסוג העדים שנחקרו בדיון ההוכחות; ולסכום שנקבע כשכר טרחה מינימאלי מומלץ בכללי לשכת עורכי הדין (התעריף המינימלי המומלץ), תש"ס-2000.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, ט"ז חשוון תשפ"ג, 10 נובמבר 2022, בהעדר הצדדים.

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 32878-08-20 תירוש נ' נ.ט. דרים קארס ייעוץ בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

נוש' וניס' 4
רונית אופיר, שופטת

